Özel
Sayı:7
24 Nisan
1991
2000 TL.
(KDV Dahil)

İŞÇİLERİN SESİ

Gün Mücadele Günüdür...1 Mayıs Bizimdir...

1 Mayıs'ta Alanlara

Ülkemizin her türlü zenginliğini gönül rahatlığıyla Amerikalılara, Arap şeyhlerine peşkeş çeken siyasi iktidar, yıllardır emekçi halkın 1 Mayıs bayramını kutlatmamak için canını dişine takmış saldırıyor.

1 Mayıs Bayrağını hep birlikte omuzlayıp bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizi yükseltelim

Siyasi iktidar saldırıyor. Refah ve demokratikleşme safsatalarının ardında yatan dizginsiz sömürü ve baskı rejimi kendisini en çıplak haliyle göstermeye başladı. Mızrak çuvala sığdırılamadı. "Anayasa reformu"nun Özal'ın kişisel diktatörlüğünün önündeki anayasal engellerinin temizlenmesini, düşünce özgürlüğü vaadlerinin devlet terörünü yasallaştırmayı, "Kürt hamiliği"nin Kürt ulusunu kanlı bir pazarlığın aracı haline getirmeyi hedeflediği gizlenemez bir biçimde ortaya çıktı.

Türkiye, Yeni Orta Doğu Düzeni içerisinde, ABD'nin silah deposu ve ikincil harekat üssü olarak konumlandırılırken, siyasi rejim bu uluslararası konumlanışa uygun bir revizyondan geçiriliyor. Halkın siyasal süreçlere katılımını tümüyle olanaksız hale getirmeyi amaçlayan kanunlar, kararnameler birbirini izliyor. Özal, ABD'nin ve oligarşinin tek siyasal iktidar alternatifi olarak kişisel diktatörlüğünü kurmaya yönelik girişimlerini son derece rahat bir biçimde sürdürebiliyor.

Savaş sonrasının kurtlar sofrasından umduğu kemiği koparamayan siyasi iktidar, savaş öncesinde izlediği emek düşmanı politikaları daha da ağırlaştırarak sürdürmekte. İki ay gibi bir sürede 250 binden çok işçi işten çıkarıldı.Bugün de hükümet toplu sözleşmelerde işçileri sefalet ücretlerine razı etmek için yoğun bir baskı yasak ve şantaj politikası izliyor. Greve giden kamu işyerlerinin özelleştirilmesi tehditleri giderek artıyor. Ülkemiz hızla sanayisizleştiriliyor.

"Terör Yasası" tam da bunlar yaşanırken yürürlüğe sokuldu. TCK'nın 141, 142, 163. maddelerinin kaldırılmasını ve "genel af"mış gibi gösterilen ve yalnızca faşistlerin ve adli mahkumların yararlandığı bir şartlı tahliye uygulamasını içeren "Terör Yasası" TBMM'den, burjuva muhalefetin örtük desteğiyle geçti. Burjuva muhalefet, işkencecilere ve siyasi şubenin katillerine yargı bağışıklığı sağlayan, işkence (gözaltı) süresini bir aya çıkaran, basındaki sansürü ağırlaştıran, siyasal tutsakları diri diri mezara gömmeyi öngören, savunma hakkını sınırlayan, DİSK'in mal varlığına el koyan, her türden demokratik muhalefeti "terör suçu" haline getiren, ülkede **sürekli bir sıkıyönetim** durumu sağlayan "Terör Yasası" karşısındaki tavırsızlığını "düşünce özgürlüğü ve şartlı salıverme" ile ilgili düzenlemeleri engellememe kaygısıyla açıkladı.

Bütün bunlar, bir kez daha,emekçi halkların çıkarlarının bağımsızlık ve demokraside yattığını gösteriyor. Ülkemizin yönetimini ABD'ne ve onun kukla diktatörüne devreden girişimlere, düzen içindeki hiç bir kurumun ciddi bir engel oluşturamayacağı, yalnızca emekçi halkın mücadelesi ile karşı konulabileceği artık açıkça ortada duruyor. Bağımsızlık ve demokrasi, şimdiye dek

1 Mayıs 91'de taleplerimiz

- ABD'nin yeni dünya düzenine HAYIR !
- Anti - Terör Yasasına HAYIR !
- Sivil Diktatörlük Anayasasına, Kürt Halkı üzerindeki Amerikancı çözüme HAYIR !
- Özelleştirmelere ve işten atılmalara HAYIR !
- Tüm Çalışanlara özgür sendikalaşma, toplu sözleşme ve sınırsız grev hakkı için mücadeleyi yükseltelim !
- ..Ve işyeri komite konseyleriyle DİSK'e sahip çıkalım !

örneğine pek raslanmadık biçimde, güncel gereksinimlerimizle kaynaşmış durumda. "Ücret ve Hak" sözcükleri "Bağımsızlık ve Demokrasi" sözcüklerinden ayırdedilemiyor. Karnımızın doyması, çocuklarımızı okutabilmemiz için bize demokrasi lazım. Fabrikalarımızın kapanmaması, işsiz kalmamamız, her gün ağırlaşan enflasyonun pençesinden kurtulabilmemiz için bize bağımsızlık lazım...

1991 1 Mayısına doğru gelirken içinde bulunduğumuz durum kısaca budur.

Ülkemizin her türlü zenginliğini gönül rahatlığıyla Amerikalılara, Arap şeyhlerine peşkeş çeken siyasi iktidar, yıllardır emekçi halkın 1 Mayıs bayramını kutlatmamak için canını dişine takmış saldırıyor.Hepimiz bilmeliyiz ki hükümetin derdi bir günün bayram ilan edilip edilmemesi değildir. Siyasi iktidarın asıl derdi, bu ülkede halka ait bir günün, halkın istemlerini, özlemlerini özgürce ifade edebileceği bir kürsünün oluşmasına karşı koymaktır. Siyasi iktidar işçiler için cehenneme çevirip, "ucuz emek cenneti" olarak pazarladığı bu ülkede, işçilerin demokratik hak ve özgürlük isteklerini haykırabilecekleri bir kürsünün oluşmasını önlemek istiyor.

Unutmayalım...

Sansür ve Sürgün kararnamesi, boğmak istediği Kürt ulusal direnişinin Kürt halkı tarafından kucaklanmasıyla hükümsüz hale getirildi... Zonguldak işçileri Çankaya'ya yürürlerken "Gösteri ve Yürüyüşler Kanunu"nu basit bir kağıt parçası haline getirip buruşturup attılar... 89 Işçi Baharı her türlü işçi direnişini boğmayı amaçlayan çalışma yasalarını yerden yere vurabildi.

Susmazsak eğer; tek başımıza yakınmayı bırakıp hep birlikte 1 Mayıs bayrağını omuzlar ve ülkemizin Amerikan üssü haline getirilmesine, Amerikan kuklası bir işveren temsilcisinin diktatörlüğünü ilan etmesine karşı bağımsızlık ve demokrasi isteğimizi yükseltebilirsek, bu halk düşmanı siyasi iktidarın sürekli sıkıyönetim denemesini de boşa çıkarabiliriz...

TÜM HALKIN EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI MÜCADELE, BİRLİK VE DAYANIŞMA GÜNÜ 1 MAYIS 'TA AMERİKAN KUKLASI DİKTATÖRÜN HALKA YÖNELTTİĞİ SALDIRILARA DUR DİYELİM!

1 MAYIS '91'DE FABRİKALARDAN, BÜROLARDAN, TARLALARDAN, ANFİLERDEN, SOKAKLARA, 1 MAYIS ALANINA...

Sahibi: Çetin Uygur, Yazı İşleri Müdürü: Günnur İlhan, Profesör Kazım İsmail Gürkan Cad. Hüdaverdi Ap. 3/5 Cağaloğlu - İst. Tel: 528 16 73 Baskı: Son Havadis

1 Mayıs Bağımsızlık ve Demokrasi Bayrağımızdır

1 Mayıs geliyor. Her yıl olduğu gibi, bu yıl da 1 Mayıs'ın kutlanması gerilimli bir tartışma konusu...

Halkın büyük bir çoğunluğu 1 Mayısın "İşçi Bayramı" olarak kutlanmasını istiyor. Siyasi iktidar ise, halkın büyük çoğunluğunun benimsemesi karşısında 1 Mayısı açıktan açığa yadsıyamıyor. Kendi güdümüne alabileceği, etkisizleştirebileceği 1 Mayıs kutlamalarını "meşru" kutlamalar olarak kabul ediyor, güdümleyemeyeceği kutlamaları ise "terörizm" olarak damgalamaya çalışıyor...

Siyasi iktidar, televizyonu ve besleme basını arkasına alarak bir kavram kargaşası yaratmaya çalışıyor. Yaratılacak kavram kargaşası ile siyasi iktidar, demokratik hak ve özgürlüklerle ilgili bütün konularda olduğu gibi 1 Mayıs konusunda da halkı seyirci haline getirmeyi hedefliyor. Çünkü halkı seyirci haline getirdikten sonra, demokratik hak ve özgürlük beklentileriyle istediği gibi oynayabiliyor... Beklentileri karşılıyormuş gibi yapıp emekçi halka darbe üstüne darbe indirebiliyor...

Yıllardır 1 Mayıs için verilen mücadelelere hiç bir katkısı bulunmayan, aksine 1 Mayıs kutlamalarını etkisiz hale getirmek için elinden geleni ardına koymayan Türk-İş yönetimine 1 Mayısı "usluca" kutlama izni verilerek 1 Mayıs geçiştirilmeye çalışılıyor. Tabii ki DİSK davasının düşmesi ile sendikal tekeli bir ölçüde riske giren Türk–İş'in yöneticileri de bu oyunun gönüllü aleti olmaktan geri kalmıyorlar...

Ancak ortada olan bir şey var: 1 Mayıs işçiler, memurlar, öğrenciler, kısacası bütün halk tarafından kucaklanmış sahiplenilmiştir. 1 Mayıs 1990'da işçi sınıfımız üretimi durdurararak, fabrika önlerinde "ekmek ve özgürlük" istemini dile getirerek siyasi iktidarın 1 Mayısı kana ve ateşe boğma politikasını hüsrana uğratmıştır. Bu noktaya gelindikten sonra siyasi iktidarın, işçilere, memurlara, öğrencilere 1 Mayısı uysal kutlamalarla geçiştirmeyi kabul ettirebilmesi mümkün değildir. 1 Mayıs emekçi halkın, mücadeleyle kazanılmış bir mevzisidir. Bu mevzi, M. Akif Dalcı'nın, Gülay Beceren'in ve 1 Mayıs mücadelelerinde öldürülen, yaralanan onlarca devrimcinin kanı, üretimi durduran, fabrikalarını 1 Mayıs alanına çeviren yüzbinlerce işçinin emeği ve direncinin üzerinde yükselmektedir. Bu mevzi 1990'da Türk-İş bildirilerini sendika merkezlerine kendileri giderek alan, bildiriyi bulamamışlarsa, kendileri yazan ve işyerlerinde okuyan işçilerin 1 Mayıs'ı kendi bayramları olarak kucaklamalarıyla pekişmiştir.

Türk-İş'in 1 Mayısı hükümetin güdümüne sokma çabası boşunadır. 1 Mayıs işçi sınıfının mücadele,birlik ve dayanışma günüdür. 1 Mayıs, işçilerin hak ve özgürlük taleplerini üretimden gelen birleşik güçleriyle ortaya koydukları, halk düşmanı iktidarlara karşı emeğin hakkını tek bir yumruk halinde savundukları bir gündür. Emeğin bayramı, emekçilerin birleşik mücadelesinin yarattığı coşkuyla kutlanır... halk düşmanı bir iktidarın gönlünü hoş etmek için değil...

İşçiler...

Başladığımız işi yarıda bırakmayalım... Geçen yıl üretimi durdurduk, bildirilerimizi okuduk... Bu yıl fabrikalarımızın önlerinde toplanalım "ekmek, özgürlük ve demokrasi" bayraklarımızla, davullarımız ve zurnalarımızla 1 Mayıs alanlarına yürüyelim... Fabrikalarımızın, sokaklarımızın, kentimizin meydanlarının tümünü 1 Mayıs alanına çevirelim.

İşçiler, Memurlar, Öğrenciler,

1Mayıs'ta fabrikalarımızdan, bürolarımızdan, okullarımızdan sokaklara, 1 Mayıs alanlarına yürüyelim...

1 Mayıs Bağımsızlık ve Demokrasi Bayrağımızdır... Bağımsızlık ve demokrasi ise Amerikan kuklası diktatörlerin ve uşaklarının değil bugüne dek kopkoyu bir karanlık içinde bırakılmaya çalışan halkın ihtiyacıdır... Bayrağımıza, Bayramımız 1 Mayıs'a sahip çıkalım... 1 Mayıs bayrağını 1 Mayıs Alanı'na dikelim!

SÖZ YETKİ KARAR İKTİDAR HALKA!

YAŞASIN 1 MAYIS!